

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221201263
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3221201263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739 proti žalovaným 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XXX/XX, a 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XXX/XX o zaplatenie 10.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2Csp/21/2021-165 zo dňa 23. novembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.) a žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 10.000 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 uzatvorenej medzi G. G., H. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/. Dňa 28.03.2012 bola medzi G. G., H. a žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 24.000 eur a žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných splátkach vo výške 295,67 eur mesačne, zároveň platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve. Následne dňa 14.08.2013 uzatvorila G. G., H. so žalovanými 1/ a 2/ Dodatok k zmluve, ktorého obsahom bola zmena niektorých zmluvných podmienok definovaných v časti I. čl. I zmluvy, a to najmä vo vzťahu k zmene splácania pohľadávky z poskytnutého úveru. Žalovaní 1/ a 2/ neplnili splátky v dohodnutých termínoch a dostali sa do omeškania. G. G., H. vyzvala žalovaných 1/ a 2/ na úhradu dlžnej sumy výzvou zo dňa 30.10.2020, pričom zároveň upozornila žalovaných, že ak nedôjde k úhrade pohľadávky, je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaní 1/ a 2/ napriek opakovaným výzvam neplnili v stanovených termínoch splátky, v dôsledku čoho G. G., H. v zmysle čl. VIII bod 8.4. písm. a) F. vyhlásila podaním zo dňa 02.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.12.2020. Postupca zároveň vyzval žalovaných 1/ a 2/ na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Žalovaní 1/ a 2/ napriek opakovaným výzvam pohľadávku z úveru neuhradili, v dôsledku čoho ich G. G., H. výzvou zo dňa 17.12.2020 vyzvala k úhrade pohľadávky s upozornením, že ak nedôjde k dobrovoľnej

úhrade dlžnej pohľadávky, G. G., H. je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Žalovaní 1/ a 2/ odo dňa postúpenia pohľadávky do dnešného dňa uhradili dlžnú sumu len čiastočne, a to spolu v sume 20 eur na základe úhrady zo dňa 27.04.2021. Pohľadávka žalobcu tak k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 11.486,46 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 9.567,90 eur, z riadnych úrokov vo výške 1.500,39 eur, z úrokov z omeškania vo výške 352,13 eur a z poplatkov vo výške 66,04 eur. Žalobca uviedol, že si uplatňuje od žalovaných 1/ a 2/ v tomto konaní nárok vo výške 10.000 eur, ktorý predstavuje časť postúpenej pohľadávky, a to istinu vo výške 9.567,90 eur a riadny úrok vo výške 432,10 eur. Zvyšnú sumu postúpenej pohľadávky si žalobca neuplatňuje. Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe písomne nevyjadřili.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 28.03.2012 právny predchodca žalobcu (G. G., H.) a žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovaným vo výške 24.000 eur s úrokovou sadzbou 6,90 % p.a., ktorá je fixná do splatnosti. Splátky boli dojednané vo výške 295,67 eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.05.2012 a konečnou splatnosťou dňa 20.04.2022, pri celkovej počte 120 splátok. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 7,71 %, priemerná RPMN vo výške 13,76 %, celková čiastka spojená s úverom vo výške 34.287,87 eur. Podľa čl. II bod 1. časti I. predmetnej zmluvy sú dlžníci povinní platiť spracovateľský poplatok vo výške 239 eur jednorazovo, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne a poplatok za poistenie k úveru vo výške 10 eur mesačne, a to podľa bodu 3. tohto článku v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. V časti II. bod 1. a 2. predmetnej zmluvy je uvedené, že dlžník B. A. (žalovaný 1/) má záujem zabezpečiť pohľadávku banky plnením z poistenia a dlžník žiada o poistenie v rozsahu "Rozšírený súbor poistenia". Dodatkom k Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.08.2013 sa právny predchodca žalobcu a žalovaní 1/ a 2/ dohodli na zmene splácania pohľadávky banky z poskytnutého úveru, pričom pohľadávku tvorí istina ako je špecifikovaná v predmetnej zmluve a príslušenstvo, ako je špecifikované v predmetnej zmluve, a to najmä úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky spojené s úverom tak, že v dobe od 20.08.2013 do 20.01.2014 boli žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci povinní splácať pohľadávku vo výške splátky 75 eur. Podľa tohto dodatku znížením splátok sa nerozumie odpustenie splácania pohľadávky. Dlžníci sa zaviazali po uplynutí doby zníženia splátok od 20.02.2014 splácať tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná. Z platobnej histórie úveru vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ čerpali dňa 28.03.2012 úver celkovo v sume 24.000 eur a celkovo uhradili titulom predmetnej zmluvy sumu 24.648,49 eur. Výzvou zo dňa 30.10.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným 1/ a 2/, že ku dňu 30.10.2020 sú v omeškani so splácaním pohľadávky vo výške 5.425,50 eur a vyzval ich k úhrade dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradia, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným 1/ a 2/, že vyhlásil ku dňu 01.12.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Výzvou zo dňa 17.12.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných 1/ a 2/ k úhrade pohľadávky banky z predmetnej zmluvy ku dňu 17.12.2020 vo výške 11.135,89 eur a zároveň uviedol, že ak dlžnú sumu žalovaní 1/ a 2/ neuhradia, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Dňa 23.03.2021 uzatvoril právny predchodca žalobcu (G. G., H.) ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/ na žalobcu. Oznámením zo dňa 30.03.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným 1/ a 2/, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03.2021 žalobcovi postúpil pohľadávku z úveru č. XXXXXXXXXXXX.

3. Súd výsledky vykonaného dokazovania posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1993 Zb. Obchodný zákonník, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 565, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 2 písm. a), b), d), g), h), i), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná. Predmetnú zmluvu v znení jej dodatku, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie

uvedených ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd v spore preukázanú. V konaní nebolo sporné a vyplýva aj z predložených listín, že došlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ na žalobcu uzatvorenou zmluvou o postúpení. Súd nezistil pri postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu rozpor so zákonom, nebolo porušené ani ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd podrobil predmetnú zmluvu kontrole jej súladu so zákonom a zistil, že v predmetnej zmluve, titulom ktorej odvodzuje žalobca svoje nároky uplatnené v tomto konaní, nie je správne, a teda súladne so zákonom uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť. Súd konštatuje, že pri počte splátok 120 a výške mesačnej splátky 295,67 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť predstavuje sumu 35.480,40 eur, teda nie sumu 34.287,87 eur, ktorá bola uvedená v zmluve. V danom prípade o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g), h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čím bol spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru. V danom prípade mali byť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom zahrnuté aj poplatky uvedené v časti I. čl. II predmetnej zmluvy. Spracovateľský poplatok, ako aj poplatok za správu úveru sú jednoznačne nákladmi spojenými s predmetným úverom podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o poistenie, zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že v tejto sa nachádza predformulovaný text o zvolenom súbore poistenia ako "Rozšírený súbor poistenia", avšak predmetná zmluva vôbec nepredpokladá možnosť uzatvorenia úverovej zmluvy bez poistenia. Uvedené je významné podľa názoru súdu i pre správne stanovenie RPMN. Je nepochybné, že ak sú celkové náklady na úver stanovené v predmetnej zmluve v nižšej sume, ako je v skutočnosti, je následne aj RPMN stanovená v nižšej percentuálnej výške, teda nesprávne. Veriteľ zároveň v predmetnej zmluve neuviedol jasne

a určito všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako to vyžadoval zákon v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Na vyššie uvedených záveroch nemení nič ani uzatvorenie dodatku k predmetnej zmluve, ktorým strany v dobe od 20.08.2013 do 20.01.2014 dojednali splácanie pri výške splátky 75 eur mesačne, nakoľko podľa tohto dodatku znížením splátok sa nerozumie odpustenie splácania pohľadávky banky a dlžníci sa zaviazali po uplynutí doby zníženia splátok od 20.02.2014 splácať tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná. Za týmto účelom bola banka následne v zmysle dodatku zmeniť výšku splátky a splátkový plán dlžníkov, teda žalovaných 1/ a 2/.

V predmetnej zmluve tak podľa záveru súdu nebola v súlade so zákonom uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu súd považoval úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom žalovaným 1/

a 2/ za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaných 1/ a 2/. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 24.000 eur, pričom žalovaní 1/ a 2/ uhradili titulom predmetnej zmluvy veriteľovi sumu v celkovej výške 24.648,49 eur, na základe čoho súd konštatuje, že žalovaní 1/ a 2/ si svoju povinnosť z predmetnej zmluvy vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu úveru vykonanými úhradami v celom rozsahu splnili, a to vrátane úrokov z omeškania, ktoré žalobca vyčíslil vo svojom podaní. Súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Žalobca bol v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaní 1/ a 2/ voči žalobcovi, ale pretože žalovaným 1/ a 2/ žiadne účelné trovy preukázateľne v tomto konaní nevznikli a ani si žiadne neuplatnili, súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd zamietnutie podanej žaloby odôvodnil tým, že predložená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.03.2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 24.000 eur, podľa názoru súdu neobsahuje všetky náležitosti vyžadované pre úver poskytnutý spotrebiteľovi, a to správne uvedenie údajov o celkovej čiastke (a teda následne aj údaj

o RPMN), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, v dôsledku čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaní čerpali úver vo výške 24.000 eur a zaplatili sumu 24.648,69 eur, súd s ohľadom na bezúročnosť

a bezpoplatkovosť považoval úver za preplatený a žalobu zamietol. Žalobca sa s takýmto názorom súdu nestotožňuje a má za to, že celková čiastka spojená s úverom je i s ohľadom na celkové náklady spotrebiteľa v zmluve uvedená správne. Žalobca poukázal na znenie

§ 2 písm. g), § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Podľa časti I. čl. III bodu 3. Zmluvy žalovaní svojimi podpismi na zmluve potvrdili, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámili so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzobníkom a podmienkami určenými zverejnením, súhlasili s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať. Podľa časti I. čl. II bodu 1. zmluvy sa žalovaní zaviazali mesačne uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške

10 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 10.287,87 eur, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ, a to zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov. Poplatok za poistenie je vyňatý zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa, nakoľko žalovaní nemuseli uzavrieť túto doplnkovú službu, aby získali úver, alebo aby ho získali za ponúknutých podmienok (išlo

o doplnkovú, voliteľnú službu, ktorá nebola podmienkou poskytnutia úveru za dohodnutých podmienok, v dôsledku čoho podľa § 2 písm. g) ZoSÚ nevstupoval náklad na takúto službu do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom). Uvedené je zrejme aj zo samotného znenia zmluvy, ktorá v časti I. čl. I bodu 1. uvádza, že bankou požadované ručenie alebo poistenie sa nevyžaduje. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Up/2051/2020. Žalobca považuje za nesporné, že celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená v správnej výške, a to s poukazom na ustanovenie bodu 5.5.3. Obchodných podmienok G. G., H., pre poskytovanie Úverov

a Povoľených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, v zmysle ktorého sa postupca a žalovaní dohodli, že posledná splátka bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, teda v prejedávanom prípade sumou vo výške 293,14 eur. Pri výpočte celkových nákladov žalovaných spojených so spotrebiteľským úverom s ohľadom na vyššie uvedené postupca postupoval nasledovne, a to 119 splátok v plnej výške, posledná 1 splátka tvorená zostatkom pohľadávky banky podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok a výška splátky bez poistného $295,67 - 10 = 285,67$ eur. Počet splátok v plnej výške $119 \times 285,67$ eur (mesačná splátka bez poistného) = 33.994,73 eur. Celková čiastka spojená s úverom $34.287,87$ eur – 33.994,73 eur = 293,14 eur (výška poslednej splátky v poníženej výške). To znamená 33.994,73 eur

+ 293,14 eur = 34.287,87 eur. Na základe uvedeného žalobca poukazuje na skutočnosť, že v zmluve je správne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ titulom úveru zaplatiť. Podľa žalobcu súd vec nesprávne právne posúdil a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Up/992/2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/232/2019 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/16/2021. Ak súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že následkom nesprávne uvedenej celkovej čiastky je v zmluve nesprávne uvedená i hodnota RPMN, tak ani s týmto názorom súdu sa nemožno stotožniť. Žalobca má za to, že údaj o celkovej čiastke spojenej

s úverom je v zmluve uvedený správne, následkom čoho je správny i údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 7,71 %. Prihliadnuc k obsahu zmluvy žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalovaní boli v zmysle požiadavky ZoSÚ zrozumiteľne informovaní o celkovej čiastke spojenej s úverom, pričom tento údaj bol postupcom uvedený v súlade so zákonom, preto úver poskytnutý na základe zmluvy nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe, prípadne rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že sa odvolávajú voči odvolaniu žalobcu.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolaním žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré

boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

8. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd je toho názoru, že úver, ktorý právny predchodca žalovaným na základe zmluvy poskytol je bezúročný a bezpoplatkový /§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy/, čo nutne vedie k zamietnutiu žaloby žalobcu po zistení, že žalovaní už na čerpaný úver od právneho predchodcu žalobcu zaplatili viac ako je istina čerpaného úveru.

9. K tomuto záveru, postačuje súdom prvej inštancie zistená skutočnosť, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu ako dodávateľ so žalovanými 1/ a 2/ ako spotrebiteľmi, neobsahuje povinnú, zákonom stanovenú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere /§ 9 ods. 2 písm. j) uvedeného zákona/. Ako správne z vykonaného dokazovania zistil súd prvej inštancie, v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, je uvedené, že celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 34.287,87 eur. Uvedená suma však nezodpovedá ostatným údajom, ktoré sú v zmluve uvedené, konkrétne počtu a výške mesačnej splátky úveru. Z týchto údajov vyplýva, že spotrebiteľ má zaplatiť 120 mesačných splátok úveru a výška splátky úveru je 295,67 eur, čo teda spolu predstavuje sumu 35.480,40 eur, čo je suma vyššia, než je suma uvedená v zmluve ako celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí klient zaplatiť. V zmluve je tak uvedená nižšia celková výška nákladov ako bola reálna, čo je v neprospech spotrebiteľa. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy pritom nie je zrejmé tvrdenie žalovaného, že posledná mesačná splátka úveru nebude vo výške, ktorá je v zmluve uvedená, ale že bude ponížená. Takáto skutočnosť musí byť dlžníkovi-spotrebiteľovi známa v čase uzatvorenia zmluvy a musí priamo vyplývať z uzatvorenej zmluvy, tak aby obsahové náležitosti zmluvy napĺňali požiadavky zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda aj § 9 ods. 2 písm. j). Nie je prípustné, aby si spotrebiteľ, či konajúci súd, ktorý potom v spore preskúmava naplnenie práv spotrebiteľa, vypočítavali celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť /§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere/, na základe iných údajov ako sú tie, ktoré sú v zmluve uvedené. Okrem toho, takáto informácia /o tom, že posledná splátka úveru bude nižšia ako všetky ostatné/ nevyplýva pre spotrebiteľa ani z písomných Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré právny predchodca žalobcu musel žalovaným ako spotrebiteľom pred uzatvorením zmluvy poskytnúť.

10. Keďže v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená celková výška nákladov spotrebiteľa v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ podľa ustanovení zmluvy zaplatiť, takýto rozpor môže objektívne spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku a preto možno dôvodne poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov /§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy/.

11. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).